

स्योपयुज्यते । शीघ्रं विपाकमुपयाति बलं न हिंसा
दद्यादत न च सुहृदनाश्नरेति । प्राग्भक्तसेवनमधो
बलमादधाति दद्याच्च दृग्निशुभीरुवराङ्गनाभ्यः । अधो
भक्तं शनाम यद्भुक्तान् पीयते । पीतं यदन्नमुपयुज्य
तदूर्ध्वकाले हन्याद्भुक्तान् वक्तुविधांश्च बलं दधाति ।
मध्ये भक्तं शनाम यन्मध्ये भक्तस्य पीयते । मध्ये तु
पीतमुपहृत्यविधारिभावाद्यो मध्यदेहमभिभूय भवन्ति
रोगाः । अन्तेरामक्तं शनाम यदन्तरा पीयते पूर्वापर-
योर्भक्तयोः । हृद्यं मनोबलकरमप्यथ दीपनीयं पथ्यञ्च
सम्भवति चीन्तरभक्तमेतत् । सभक्तं शनामौषधेषु यत्-
साध्यते भक्तम् । पथ्यं सभक्तमवलबलयोर्हि नित्यं तद्दे-
प्रियामपि तथा शिशुद्वयोश्च । सासुक्तं दनाम यद्भुक्त-
स्याटावन्ते च पीयते । दोषे हिधा प्रतिहृते तु ससुक्तं
संज्ञमाद्यन्त्ययोर्दशनस्य निवेद्यते तु । सुसुक्तं सुसुक्तं
सभक्तमभक्तं वा यदौषधं सुसुक्तं कुरुपयुज्यते । शसि
सुसुक्तं करतिप्रहृते च कासे हिक्कावमीषु च वदन्त्युप-
योक्तमेतत् । शसं शनामकवलनम् (फलमस्य सुश्रितपुस्तके
पतितम्) यासान्तरं शनाम यत्पिण्डव्यामिश्रम् । यासा-
न्तरेषु वितरं हमनीयमूमान् शसादिषु प्रथितदृष्टगुणंश्च
लेहान् । एवमेते दशौषधकालाः ।

दस उत्प्लेपे उपप्लेपे च उपप्लेपे अकं दि० पर० सकं सेट् ।
दस्यति । इति अदसत् अदासीत्-अदसीत् । उदित् ।
दसित्वा-दस्ता । “तेषां दिशोऽदसन्” तै० स० १।६।१
१।२ “त्वां द्वाारी दसमानो भगमीदृं तक्वीये” ऋ० १।
१२४५ । आर्वस्तङ् गणव्यत्ययश्च “मा ते प्राण उप-
दसन्” अथ० ५।१०।१५ “अब्रह्मतापिदसाम” यजु० १०।२२

दस दर्शने दंशने च चु० आ० सकं सेट् इदित् । दस-
यते अदंसत दंशगच्छे दृश्यम् ।

दस पु० दस उपप्लेपे वेदे भावे अच् । उपप्लेपे “मनुं चक्रु-
रुपरं दसाय” ऋ० ६।२।१२ । दसाय शत्रूणां उपप्लेपाय”
भा० लोके तु घञ् दास इत्येव तत्पार्थे उत्प्लेपे च ।

दसेरक पु० दशेरकशब्दार्थे मरुदेशे “दसेरकाः केकयाः
सकेकेयाः ह० स० ४५० । सोऽभिजनीत्यस्य तस्य राजा
वा अथ । दसेरक पित्रादिक्रमेण तत्र वासिनि तज्जमे
च वक्तुं अथो लुक् । तत्पार्थे “आवन्त्यान् दाक्षिणा-
त्यांश्च पार्वतीयान् दसेरकान्” भा० द्रो० १।१५० । दसेरक
पृष्ठे० । २ गङ्गे भे पुं स्त्री० । “यास्त्रिजन्तः प्रसेहन्ति यथैवोद्ग-
दसेरकाः” भा० क० १००० । अयं तालव्यमध्यश्च त्रिका० ।

दस लि० दस उपप्लेपे मक् उपप्लेपके “पुरुषि दसो निरि-
याति व्यजज्ञैः ऋ० १। १८८। ४। “दस उपप्लेपयिता” भा०
दस दर्शने कर्मणि मक् । २ दर्शनीये “राजेव दस ! निघ-
दोऽधिवर्हिषि” ऋ० १०। ४२। २। “हे दस ! दर्शनीयेन्द्र !”
भा० । “दसत् कृणोष्यध्वरम्” १।७४। ४ । दसत्
दस दंशनदर्शनयोः इषियुधीन्वीत्यादिना मक् । “दस-
मित्यत्र सकारस्य वर्णव्यत्ययेन तकारः” भा० “एतेनास्य
तान्त्वकल्पनम् प्रामादिकम् । “जुजोषदिन्द्रोदस-
वर्चाः ऋ० १।१७२। ४ “दसवर्चाः दर्शनीयेतेजाः” भा०
श्यजमाने ४चौरे ५कृतशने च मेदि० । स्वार्थे यत्
दसत् दर्शनीये लि० । “दुपचाय दसत् वचः” ऋ० ८।
२४। २० ।

दस्य पु० दस-युच् अनुनासिकत्वात् नानादेशः । १ महासाहसिके
(डाकाइत्) २खले च शब्दार्थे चि० “श्रमिर्हेतस्य यन्मांसं
शुचि तन्मनुरब्रवीत् । क्रव्याद्विश्वं हतस्याप्यश्वयङ्गलाद्यैश्च
दस्युभिः” मनुः । “सुखवाकुरूपज्जानां या लोके
जातयो वृद्धिः । लोच्छ्राचचार्यवाचः सर्वे ते दस्यवः
वृद्धाः” मनुक्ते ब्राह्मणादिचतुर्वर्णभिक्षे श्जातिभेदे
च । “प्रसाधनोपचारश्चमदासं दासजीवनम् । सैरिम्भं
वायुराहतिं स्मृते दस्युरयोग्ये” मनुः । ४ कर्मवर्जिते च ।
“गर्भं ते दस्युज्जाय स्यान्” ऋ० १।६ । २४। ८ ।
“दस्युज्जाय कर्मवर्जितैः प्रेरिताय” भा० ५ उपप्ले-
पके लि० ६ अक्षरे पु० “चेतन्ते दस्युतर्हणा” ऋ० ६।४७। २
“दस्युनामसुराणां तर्हणा” भा० “स वज्रमृहस्य
हा भीम उच्यः” ऋ० १।१००। १२ दस्युहा “दस्युनां उपप्लेप-
यितृणां मसुराणां वहन्ता” भा० ।

दस्युसात् अव्य० दस्युनामधीनं भवति करोति सम्पद्यते वा
साति । तस्कराधीने भूतादौ “अन्ताचाकाश एव
स्युर्लोकोऽयं दस्युसाङ्गवेत् । पतेशुनरकं घोरं यदि
राजा न पालयेत्” भा० शा० ६८ अ० ।

दस्य पुं स्त्री० दस्यति पांछन् दस उत्प्लेपे दक् । १ गर्भं
स्त्रियां जातित्वात् स्त्रीषु । दस्यति रोगान् क्षिपति दस
उपप्लेपे । २ अश्विनीकुमारयोर्द्वयोः द्वि० व० । तत्पुण्य-
संख्यत्वात् श्रित्वसंख्यायां ४ तत्संख्येये च तदधिष्ठातृ-
कत्वात् ५ अश्विनीनक्षत्रे च मेदि० । “अनुसस्रत-
स्तमथ दस्योः सुतौ” माघः । तयोर्मध्ये विशेष
वाचित्वे एकवचनान्तोऽयं “नाशत्यस्यैव दस्युश्च कृतौ
दावद्विनामपि । मार्त्तं गच्छात्तजावेतावदस्य मध्य-